

ת"פ 18740/01 - מדינת ישראל נגד איליה פופיב

בית המשפט המחוזי בחיפה
ת"פ 16-01-18740 מדינת ישראל נ' פופיב(עוצר)
לפני כבוד השופט-Amir Tobi
מדינת ישראל המאשימה
הנאשם

נגד
הנאשם
איליה פופיב (עוצר)

nocchim:

ב"כ המאשימה: עו"ד טל עופר

ב"כ הנאשם: עו"ד בוריס שרמן

הנאשם באמצעות הלויו'

זכור דין

כתב האישום

1. הנאשם הורשע, לאחר שמיית ראיות, בעבירה שוד לפי סעיף 402(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

בעובדות כתב האישום נאמר כי ביום 25.12.51, סמוך לשעה 00:13, הלה המתלוון, קטין ליד 2002(להלן: "הקטין") ברחוב לעבר ביתו. בדרך, עקב אחריו הנאשם וגמר בלבו לשוד את מכשיר הטלפון שהחזיק הקטין בידו. מדובר במכשיר שנרכש על ידי חורי הקטין תמורת סך 800 ₪. בהמשך, מישר הנאשם בכך את מכשיר הטלפון מידו של הקטין, היכה אותו בגבו בחזקה וצעק עליו. בתגובה, קרא הקטין לאחותו ואמו בצעקות ופרץ בבכי. אחותו של הקטין פתחה את אחד החלונות בבית ואז ברכח הנאשם מהמקום. לאחר מכן, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, מכר הנאשם את מכשיר הטלפון תמורת 250 ₪.

2. הנאשם הורשע, כאמור, לאחר שמיית ראיות, כאשר עיקר המחלוקת נסובה סביב מידת האלימות שהופעלה מצדיו כלפי הקטין לצורך נטילת הטלפון. בפן המשפט טען הנאשם כי מעשיים מגבשים את יסודותיה של עבירה השוד אלא לכל היותר את עבירת הגניבה בלבד.

3. בהכרעת הדין נקבע כי נטילת הטלפון מידי הקטין הייתה כרוכה בהפעלת כח מסוים לצורך משיכת

טלפון שהוחזק בידי הקטין. די בכך זה, ביחוד כאשר אותה משיכה נעשתה בגלוי ותוך מודעות הקטין למשה, על מנת להכניס את האירוע לגדר עבירת השוד. לא זו בלבד, אלא שבעיניינו נקט הנאשם באליםות כלפי הקטין בתכווף לאחר שנטל את הטלפון מידיו, בכר שנתן לו מכח בגבו. בהקשר זה נקבע כי המכה נועדה להפחיד את הקטין לבב וקרא לעזרה, יצעק או יעשה מעשה אחר שיסכל את הגניבה. مكان שמעשה האליםות נועד כדי למנוע התנוגדות לניבת הדבר, במובן סעיף 402 (א) לחוק העונשין.

ראיות הצדדים לעונש

4. במסגרת הריאות לעונש, הציגה המאשימה את גילוון הרשעותיו של הנאשם (מע/1), ממנו עולה כי לחובתו הרשות בעבירות של שימוש ברכב ללא רשות, העדר מן השירות שלא ברשות והחזקת סמים לצריכה עצמית.

5. מטעם הנאשם העידו שניים במסגרת הריאות לעונש - אחיו איגור חmarsקי ואמו אנגל'ליקה חmarsקי. אחיו של הנאשם סיפר כי הוא עצמו היה מכור לסמים, אך בעקבות הליך גמילה הוא נקי מסמים מזה 8 שנים. האח סיפר כי הוא נשי, אב לילד ועובד בתכנית שיקום. לדבריו, אחיו אינו יהודי אלא אדם המנסה לסדר את חייו. הטעות החמורה שעשה מקורה בהתמכרותו לסמים. האח ביקש להקל בעונשו של הנאשם וציין כי במידה ישוחרר הוא יזכה לתמיכה מהמשפחה כדי שיישקם את חייו.

אמו של הנאשם צינה אף היא כי לא מדובר באדם רע או אכזר וכי הסמים הם אלה שהביאו אותו לעשות את המעשה החמור בו הורשע. האם ביקשה ליתן לבנה הנางם הזדמנות לשקם את חייו.

טייעוני הצדדים לעונש

6. המאשימה ביקשה להbia בחשבון, בקביעת מתחם הענישה הראויה, את העבודה כי העבירה בוצעה בשכונת מגורים, במקום ציבורי, מקום הסמוך לביתו של הקטין, בו הוא אמר להרגיש מוגן ובטוח. נאמר כי קרבן העבירה הוא קטין בן 13 בזמן ביצוע המעשים, חלש, נוח לפגיעה, ה Zukok להגנת בית המשפט בין היתר באמצעות מדיניות ענישה חמירה.

המאשימה הפניה לנזק שנגרם לקטין. על אף שלא מדובר בנזק פיזי, הרי שהקטין נבהל מהairaוע ובפני ביהם"ש הונחו עדויות על כך שפרץ בבכי ולא היה מסוגל לשושן בלבד שבוע ימים לאחר המקרה. הרכוש שנגנబ, טלפון נייד, הינו רכוש שושאן מעבר לערכו הכספי, שכן שמורים בו לרוב פרטים אישיים של המשתמש, תמונות, אנשי קשר ועוד. בנסיבות, עתירה המאשימה לקבוע מתחם ענישה שנע בין שנתיים לארבע שנים מסר בפועל. זאת נוספת למסר מותנה, קנס ופיזי כספי לקטין.

בתוך המתחם ביקשה המאשימה לקבוע את עונשו של הנאשם ברף הבינוי עליון. זאת בשים לב לכך שנטילת האחריות מצדיו על מעשיו הייתה חילkitית, הוא לא חסר את הצורך בהעתה הקטין ואין הוא זכאי להננות מאותה הקללה לה זוכה נאשם המודה במינויו לו. בנוסף, עברו של הנאשם מלמד כי אין זו הפעם הראשונה בה הוא מסתובב בפליליים.

.7. ב"כ הנאשם ציין, בטעונו לעונש, כי לא מדובר באירוע שקדם לו תכנון, וודאי לא תכנון ממשמעותי. האלימות שהופעלה ביחס לקטין הייתה ברף נמוך ביותר והתבטאה בחטיפת הטלפון מידו הפתוחה, כמעט ללא מגע עמו ומתן מכח אחת בגבו. נטען כי אין בכך כדי להפחית מחומרת האירוע אך יחד עם זאת, יש למקם את המעשה בגבול התחתון של המעשים מסווגו. נאמר, כי הנאשם היה, הן במשטרתו והן בפני בית המשפט, בעיקרו האישום וכי המחלוקת הייתה מצומצמת מאוד. בכך הוא שלא היה בכך כדי לחסוך את העדתו של הקטין אך עמדתו של הנאשם חסכה עדותם של יתר עדוי תביעה רבים. בנסיבות, נתבקש בית המשפט לקבוע מתחם עונישה שנע בין 6 ל-24 חודשים מאסר בפועל.

.8. לעניין העונש בתוך המתחם, הפנה הסגנור לכך שמדובר ברווק בן 31 שתפקיד עד סמוך למצוינו באופן נורטיטיבי, תמן במשפטו ונתמך על ידה. בתקופה שקדמה לביצוע העבירה נפל הנאשם קרבן לנגע הסמים ובעת ביצוע העבירה היה במצב נפשי קשה והתנהלותו הוכתבה על ידי השפעת הסמים. הסגנור הוסיף עוד כי עיון בגלוי הרשותו של הנאשם מגלת כי אין בערו הרשותות דומות. לחובתו עבר ישן וחלופו שנים רבות מאז ביצוע העבירה האחרונה שאף היא עבירה קלה שבגינה נדון הנאשם למאסר מוותנה.

הסגנור ציין עוד כי במהלך(aror) הארוך של הנאשם הוא עבר גמילה, התנקה מסמים והתנהגותו הייתה חיובית. לפיכך, נתבקש בית המשפט להטיל על הנאשם עונש המצויך ברף התחתון של המתחם, תוך ניכוי ימי מעצרו.

.9. באי כח הצדדים הציגו בפני פסיקה משקפת מנגד רחב של עונישה כאשר כל אחד מהם מבקש לראות בפסקה כizzo התומכת במתחם העונש לו טען.

דברי הנאשם

.10. בדברו האחרון הביע הנאשם צער רב וחרטה על התנהלוותו תוך שציג כי אינו פושע רצידיביסט. לדבריו, כל הבעייה היא בשל הסמים וכי במהלך השנה בה היה במעצר הוא ניצל את הזמן למחשבה, התנקה מסמים וברצונו להמשיך להיות נקי ולעזר למשפחותו.

דין והכרעה

11. הערך החברתי שנפגע כתוצאה מביצוע העבירה בענייננו הינו הערך של שלמות גוף ורכשו של אדם. מעשו של הנאשם פגע בביטחוןו של הקטין, בשלמות גופו וברכשו. החוויה שחווה, בעודו חזר לבתו מבית הספר, בסוכנות מגורי, מקום שאמור להיות בטוח עבורו, אינה חוות קלה ויש להניח כי תלואה אותו לאורך זמן. יחד עם זאת, נסיבות ביצוע העבירה מלמדות כי היא מצויה ברף התחתון של עבירות השוד. נטילת הטלפון מידיו של הקטין לא הייתה מלאה במשה אלימות חמור גם המכה שהבנתו הנאשם בגבו לאחר נטילת הטלפון, לא הייתה בעוצמה רבה. מדובר במקרה שנעשה בעקבה להרתיע את הקטין לבב יקרה לעזרה ויסכל בכך את מעשה השוד. לעניין מדרג האלים שהופעל במקרה דין יפים דבריו של בית המשפט העליון בע"פ 5535 **cabri n' מדינת ישראל** (13.1.5.13) בקבוע:

"... צריך שיתקיים מדרג סביר בין העונשים המושתים בגין עבירות שונות. אין דין של עבירה רcosa שבביצועה מעורבת אלימות קלה כדי שהיא של עבירה רcosa שבמאלתה מופעלת אלימות קשה כלפי נפגע העבירה"

12. אלא שעוצמת האלים שהופעלה אינה המדד היחיד לקביעת חומרת המעשים בהם הורשע הנאשם. מדובר בשוד של טלפון נייד לגבי הצמיד בית המשפט העליון את צמד המילים "מכת מדינה". בע"פ 13/588 **פלוני נ' מדינת ישראל** (27.8.2013) נאמר כי:

"למרבה הצער, הפכו בתקופה האחרונה מעשי השוד ובעיקר ככל שמדובר בשוד של מכשירים סלולריים יקרים ערך, לתופעה שניית להגדירה כ'מכת מדינה' כאשר חדשות לבקרים מדויקים אלו על תקופה של קרבות חסרי הגנה על ידי שודדים אלימים וחסרי מעוצרים, המבקשים לשוד אט רכושם ולזכות ברוחות כספי קל... מעבר להיבט הכספי והכלכלי של התופעה, יש ליתן את הדעת לפגיעות הפיזיות, ולא פחות חמור מכך לפגיעות הנפשיות הנגרמות לקרבנות העבירה, מצד הפגעה בשלומו ובביטחוןנו של הציבור בכללות".

13. בבואי לקבוע את מתחם העונש הראו, אני רואה להביא בחשבון את חומרת העבירה ואת מדיניות הענישה הנהוגה לגביה. לצד זאת אני רואה ליתן את הדעת לכך שמדובר באירוע ספונטני שלא קדם לו תכנון וכי רף האלים שהופעל היה במדד נמוך ביותר.

בקשר למединיות הענישה הנהוגה בכאן Да ראוי להפנות לע"פ 7655/12 **פייסל נ' מדינת ישראל** (4.4.2013), שם ציין בית המשפט את הדברים הבאים:

"במקרה הנוכחי, מדובר בעבירות שוד, שהוא עבירה אלימות קשה. יחד עם זאת, כפי שצין בית המשפט המחויז בಗזיר דיןנו, עבירת השוד בוצעה שלא על בסיס תכנון מוקדם... העיון בפסיכה מעלה שמתחם הענישה הראו לעבירות שוד שבוצעו בנסיבות דומות, קרי בוצעו באופן ספונטני, ללא תכנון מוקדם ולא שימוש בשתק, תוך שלນפגע העבירה נגרמו נזקים שאינם חמורים, ועד על תקופה של ששה חודשים מאסר בין שתי שנות מאסר (וראו לדוגמא ע"פ 3879/12 **פלוני נ' מדינת ישראל** (30.1.2013) וההפניות שם)".

14. על יסוד מקבץ האמור, אני קובע כי מתחם העונש הראו במקרה דין נע בין 6 ל-24 חודשים מאסר

בפועל.

קביעת העונש בתחום המתחם

15. בבואי לגזר את עונשו של הנאשם בתחום המתחם, ראייתי להביא בחשבון את העובדה שהרשעתו נעשתה לאחר שנשמעה עדותו של הקטין. בכך הוא שזקתו של כל הנאשם את משפטו היא זכות מוקנית העומדת לו ואין להענישו בשל כך. יחד עם זאת, אין הוא יכול להנות מאותה הקללה המגיעה למי שנוטל אחריות מיידית על מעשיו וחוסר את הצורך בהעדתם של העדים ובפרט של קרבנותו מעשה העבירה. יחד עם זאת, ראוי לציין כי הנאשם ויתר על העדתם של יתר עדי הנסיבות ובכך חסר מזמן היקר של בית המשפט.

16. בנוסף, ראייתי להביא בחשבון בGESTION העונש את הרשעותיו הקודמות של הנאשם. אמן לא מדובר בעבר מכוביד אך מנגד, לא מדובר למי שאין לו הרשות קודמות כלל וזהו הסתמכותו הראשונה בפליליים. עוד ראייתי להביא בחשבון את תקופת מעצרו הארוך של הנאשם, במהלך התנקה מסמים וכן את חרطתו והבעתו את רצונו להמשיך ולשמור על ניקיון מסוימים, לעלות על דרך הישר ולנהל אורח חיים נורמלי.

17. על יסוד מקבץ האמור, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 12 חודשים מאסר בפועל בגין ימי מעצרו מיום 3.1.16 ועד 11.5.16 וכן מיום 16.6.22 ועד היום.

ב. 10 חודשים מאסר על תנאי לביל יubar במשך 3 שנים כל עבירות אלימות מסווג פשע ווירושע בגיןה.

ג. הנאשם ישלם לקטין, באמצעות הורין, פיצוי כספי בסך 1,000 ₪, וזאת תוך 60 יום ממועד שחרורו. אין בכך כדי לגרוע מזכותו של הקטין מלנקות בהליך אזרחי ככל שימצא זאת לנכון.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום מהיום.

עמוד 5